

Fundeert het katholicisme onze beschaving?

Deel 1: de engte van het eigen gelijk

De vraag of het katholicisme het fundament is van onze beschaving is in wezen de bijzonder moeilijke vraag naar de verhouding tussen kerk en staat. Omdat de relatie tussen kerk en staat verwant is met de relatie tussen lichaam en ziel, kunnen we de kerkstaatverhouding pas begrijpen als we ook het zogenaamde *mind-bodyproblem* begrijpen. Edoch, hoe lichaam en ziel zich tot elkaar verhouden, is tot vandaag de dag een mysterie gebleven. Althans op het eerste gezicht lijkt dit niets goeds te beloven inzake een zoektocht naar een antwoord op de hier gestelde vraag.

Over de relatie tussen lichaam en ziel bestaan er om te beginnen talloze opmerkingen over de legitimiteit van de probleemstelling zelf en niet de minste daarvan is de opmerking dat de tweedeling van lichaam en ziel oneigenlijk zou zijn. Echter, indien men eenzelfde kritiek zou uiten over de tweedeling van kerk en staat, dan kwam die kritiek zelf onmiddellijk in een ander licht te staan. De consequenties worden duizelingwekkend omdat de geproblematiseerde relaties zich meteen gaan vermenigvuldigen: de verhouding lichaam-ziel en de relatie kerk-staat brengen namelijk ook de relaties aan het licht tussen lichaam en staat, ziel en kerk, lichaam en kerk, ziel en staat. Maar ook de relaties tussen de staten onderling zijn in het geding en die tussen de kerken onderling want er zijn niet één maar vele staten en er zijn niet één doch talloze kerken. Op de koop toe veranderen zowel de kerken als de staten onophoudelijk. Ook zijn er vele zielen en talloze lichamen, er zijn conglomeraten van zielen, instituten, wetenschappen, ideologieën en er zijn lichamen van soorten en ondersoorten, dierlijke en plantaardige en dan is er nog de zogenaamde dode stof en naast de aarde is er het heelal, behalve het heden zijn er het verleden en de toekomst en de vraag of zij bestaan en hoe dan wel. En zo lijkt elke hoop om het raadsel ooit te kunnen ontsluiten bij voorbaat andermaal op te gaan in rook.

Een historische benadering van de verhouding tussen kerk en staat heeft menig filosoof, theoloog en historicus kopbrekens bezorgd en zij was tevens een bron van nooit eindigende en altijd politiek en ideologisch gekleurde discussies die echter nog nooit tot een consensus hebben geleid tussen de strijdende partijen. Maar men moet zich afvragen waarom dit het geval is en of er dan een andere en gebeurlijk meer directe invalshoek mogelijk is.

Het is een zekerheid dat het katholicisme niet het fundament is van onze beschaving maar het is een even grote zekerheid dat het katholicisme het fundament is van *een welbepaalde richting* binnen de beschaving die nillens willens de onze is: de katholieke kerk heeft haar stempel gedrukt op de dopelingen en zij heeft met haar moraal het zogenaamde geweten van haar al dan niet vrijwillig gelovigen - alvast tijdelijk - mede bepaald - op een al dan niet wenselijke manier.

Maar het is niet alleen een zekerheid dat de kerk met haar moraal een goed deel van haar gelovigen moreel gevormd heeft: het staat tevens als een paal boven water dat het deel van het volk dat door de kerk gevormd werd, op haar beurt mede vorm gegeven heeft aan de kerk en het gaat hier meer bepaald over dat volksdeel dat het staatshoofd identificeert met de vertegenwoordiging van god zelf, met andere woorden: de theocratie (zoals vandaag nog in Vaticaanstad, in het door ayatollahs geregeerde Iran, in het door de Dalai Lama geregeerde Tibet en in Saoedi-Arabië), welke vaak voortleeft in keizerrijken en dynastieën maar ook in zekere vormen van het nationalisme dat in feite de tegenhanger is van het socialisme waarin het volk (via haar afgevaardigden) zichzelf regeert - zoals op Plato's narrenschip, zo beweren alvast de theocraten.

Zoals gezegd zijn de binnen hun eigen partij gezaghebbende auteurs over de geschiedenis van kerk en staat en bij uitstek de werken over de funderende rol van de kerk in het tot stand komen van beschaving en vooruitgang bijna per definitie ideologisch

gekleurd omdat hun opzet dikwijls ontspringt aan de behoefte om het belang en derhalve *het gelijk van de eigen ideologie* in de verf te zetten. Dergelijke, vaak hoogdravende werken zijn niet het ideale vertrekpunt voor discussies en de navenante discussies hebben ook nooit tot een consensus geleid - andermaal: omdat elke partij, met het eigen belang in het achterhoofd, met hand en tand eigen ideologieën en interpretaties van wat geschied is, verdedigt. Een meer vruchtbaar uitgangspunt lijkt het ons daarom om na te gaan hoe bepaalde aparte concrete facetten van de kerkelijke theologie en moraal, mee vorm gegeven hebben aan persoonlijke opvattingen en overtuigingen en zo ook aan normen en wetten, en hoe die wetten dan mee concreet gestalte gaven aan zekere strekkingen binnen de beschaving. Tevens moet in dit opzet een belangrijk onderscheid gemaakt worden tussen, enerzijds, de katholieke kerk (die zich overigens niet als enig machtig instituut op het christendom beroept) en, anderzijds, het christendom zelf - als zoiets ook al los van elke interpretatie kon bestaan.

Om te beginnen beroept het katholicisme zich, zoals de term zelf aangeeft, op katholiciteit, wat vrijwel hetzelfde betekent als universaliteit of algemeengeldigheid. De oorsprong van deze idee is niet zomaar het geloof in een god doch de overtuiging dat er slechts één god bestaat en dat god derhalve voor alle mensen dezelfde is: alle mensen zijn kinderen van één en dezelfde god of de ganse schepping is het werk van één god. En op het eerste gezicht lijkt dit ook een revolutionaire gedachte.

Op het eerste gezicht, want in feite wordt ons hier zand in de ogen gestrooid: ongeacht welke godsdienst die over zichzelf beweert de enige ware te zijn - en dat doen uiteraard *alle* religies - bevestigt daarmee eigenlijk het geloof in één god voor alle mensen en van de ganse schepping. Wie een andere god aanbidden dan de eigen voorgedragen godheid, worden bestempeld als dwalend en als 'te bekeren'. Aldus valt meteen de aanspraak die de katholieke kerk maakt op haar uniciteit op grond van haar universaliteit, in duigen: wat voor universaliteit wordt gehouden, blijkt in feite een

bijzonder verdraaide interpretatie van de stelling van het eigen groot gelijk die per definitie aan alle religies eigen is. Elke religie beschouwt zichzelf als de enige ware met één god van wie alle mensen kinderen zijn, alleen zouden diegenen die een andere god aanhangen, zich vergissen. Alle religies zijn dan 'katholiek', zoals ook alle andere irrationele overtuigingen, zodat de term zelf in deze kontekst ontmaskerd wordt als totaal zinledig.

(Wordt vervolgd)

(J.B., 10 november 2019)

Fundeert het katholicisme onze beschaving?

Deel 2: Kerk en kuddegeest

Zichzelf profileren als uniek met het argument de enige ware te zijn, mag een wel bijzonder goedkope en doorzichtige vorm van volksverlakkerij heten maar een wetenschappelijke analyse van de reclame en de propaganda leert ons dat mensen door de band genomen helemaal niet malen om een gebrek aan redelijkheid en dat drogredenen hen in geen geval storen - zeer integendeel zelfs. Als mensen een bepaald geloof aanhangen, doen zij dat uiteraard niet op redelijke gronden en als die gronden irrationeel zijn, dan is er altijd wel een of andere vorm van *dwang* in het geding, ook al zijn de gelovigen in kwestie zich daar slechts zelden goed van bewust - zij zijn overigens de eerste slachtoffers van deze geweldpleging.

De geschiedenis toont overtuigend dat bekeringen niet zelden gepaard gaan met oorlog en met fysiek geweld maar er zijn ook de sociale druk, het taboe, de overtuiging in de letterlijke betekenis van het woord en allerlei vormen van leugen en bedrog. Heden ten dage zijn wij allen getuige van dergelijke geweldpleging bij de fundamentalistische islam (IS en het salafisme) maar mensen bekennen niet graag dat zij handelen onder dwang en zij zoeken naar uitvluchten om hun geloof te rechtvaardigen - 'argumenten' die hen maar al te gretig door de religie in kwestie worden

aangereikt. Het ligt nu eenmaal in de natuur van het merendeel van de mensen dat zij liever *doorgaan* voor vrij dan het effectief te zijn: hoe anderen *over* ons denken, bepaalt in hoge mate ons denken - en ons gedrag, en dat heet kuddegeest.

Vrijwel iedereen is aan kuddegeest onderhevig omdat sociale uitsluiting zowat het ergste is wat een mens kan overkomen en niet voor niets wordt paradoxaal genoeg ook in de hedendaagse theologie de hel getypeerd als een plek waar men afgesneden is van alle andere personen. Tegelijk is het een feit dat de verbanning begenadigde kunstenaars heeft voortgebracht - het typevoorbeeld is ongetwijfeld Dante Aleghieri - omdat blijkt dat alleen het lijden de vruchtbare bodem bereidt voor de wijsheid en de kunst.

Dat kuddegeest van het grootste belang is inzake religie kan niet onder stoelen of banken worden gestoken: het Griekse woord 'kyriakè' waarvan het woord 'kerk' is afgeleid, betekent 'van de Heer' en wat van de Heer of van de herder is, is de kudde. De enigen die niet aan de kuddegeest onderhevig zijn, zijn de leiders van de kudde en over hen kan worden gezegd dat zij hun leiderschap betalen met een zekere eenzaamheid waarvan ook Dostojevski gewag maakt in zijn parabel van de grootinquisiteur: "*Wij zullen alle beslissingen nemen*", zo zegt de grootinquisiteur die de leiding van de kerk vertegenwoordigt, "*en daardoor is [de kudde] verlost van de grote zorg en de vreselijke kwelling van de vrije beslissing. En al die miljoenen schepselen zullen gelukkig zijn, behalve de honderdduizenden die over hen zullen heersen. Want alleen wij, de behoeders van het mysterie, zullen ongelukkig zijn (...) [wij] die de vervloekte kennis van goed en kwaad op zich genomen hebben. Zij zullen vreedzaam sterven en aan gene zijde van het graf niet anders dan de dood vinden. Maar wij zullen het geheim bewaren en hen voor hun eigen geluk misleiden met een eeuwige hemelse beloning. Wij die voor hun geluk ons met hun zonden hebben beladen.*" (1)

De Franse socioloog Frédéric Martel ontsluit een tot vandaag de

dag goed verdoken gebleven vorm van dwang als de motor zelf van de katholieke kerk waar hij impliciet onthult hoe de clerus middels het oudtestamentische verhaal van Sodoma het volk opzet tegen de homo's aan wie zij tegelijk de vluchtheuvel van de seminaries aanbiedt: de homo's, beducht voor de vervloeking van het volk, veinzen hun goddelijke roeping en redden aldus het eigen hachje maar zij worden zodoende door het systeem gebruikt en leven in zelfverloochening (kuisheid) en onder de gelofte van armoede, wat neerkomt op slavernij. (2) De kudde zelf gehoorzaamt sowieso aan haar herder en geeft aldus haar vrijheid uit handen in ruil voor een geluk dat in feite van dierlijke aard is en mensen onwaardig.

(Wordt vervolgd)

(J.B., 11 november 2019)

Verwijzingen:

(1)

https://nl.wikipedia.org/wiki/De_grootinquisiteur_van_Sevilla#U_hebt_uitverkorenen,_wij_hebben_alle_mensen

(2) Frédéric Martel, *Sodoma. Het geheim van het Vaticaan*, Uitgeverij Balans Amsterdam 2019 (oorspr.: Éditions Robert Laffont, Parijs 2019).

Fundeert het katholicisme onze beschaving?

Deel 3: Moord op bevel van god

De verdediging van het eigen gelijk of de *concurrentie* alsook de *irrationaliteit* zijn elementen van onze beschaving die wij misschien wel in hoofdzaak aan het katholicisme danken, samen met de *kuddegeest*. Maar er is uiteraard ook nog de *hypocrisie*, bijvoorbeeld in de tegenstelling tussen (openbaar beleden) redenen en (verborgen gehouden) eigenlijke drijfveren van het handelen en het denken. Want zo edel en hoogdravend als de opgegeven redenen klinken, zo laaghartig worden de feitelijke motieven uitgedroefd. Het gaat hier meer bepaald over de ontdekking van de

dubbele agenda of de volksverlakkerij - met andere woorden: *de rechtvaardiging van macht en misdaad* bij oorlog, verknechting, sociale uitsluiting, moord en doodslag.

Dat het succes van een religie te danken is aan dwang staat als een paal boven water en dat geldt ook voor het katholicisme, getuige Michael Hebeis' *Zwartboek Katholieke Kerk*. In het jaar 1075 verklaarde paus Gregorius VII dat voortaan de paus het allerhoogste gezag was inzake de kerkelijke leer en de rechtspraak en dat hij zelfs de keizer kon afzetten; pausen zijn verzekerd van hun zaligheid, zij kunnen onmogelijk in de hel belanden, zo staat het in het *Dictatus Papae* en aldus kunnen pausen moorden naar hartelust en dat doen zij ook prompt wanneer zij het volk oproepen om deel te nemen aan de kruistochten die aan meer dan honderdduizend mensen het leven kostten - meestal armedrommels en avonturiers. Tussen haakjes: de kerk betaalde deze 'redders van het heilig land' niet met goudstukken maar met aflaten...

De moordpartijen in Barbastro maakten 50.000 doden in 1064; het bloedbad in Jeruzalem kostte aan 100.000 Joden en Moren het leven. Geschiedschrijvers hebben het over lijken die huizenhoog opgestapeld liggen. Als onze beschaving vandaag gekenmerkt wordt door terreur, dan heeft de kerk daarvoor inderdaad het fundament gelegd: de gruwel van duizend jaar geleden staat nog steeds in het collectieve geheugen van de moslims gegrift en daar ligt dan ook de oorsprong van de tegen de christenen gerichte moslimhaat die *Al Quaeda* mogelijk maakte en *ISIS*. In 1098 vernielden de kruisvaarders de Syrische stad Maraath an-Numan, ze stichtten er een bloedbad met 22.000 doden waarbij kleine kinderen aan het spit werden geroosterd en opgegeten en volwassenen werden levend opengesneden om de tijdens de inval ingeslikte goudstukken te kunnen bemachtigen.

De heilige abt Bernard van Clairvaux van de beroemde Cisterciënzers en de grondvester van de Tempeliers wordt wijd en

zijd geëerd maar hij was het die toentertijd de preken organiseerde waarmee deelnemers voor de kruistochten werden geronseld en massaal de dood ingejaagd. De Tempeliers of de Ridders van de Tempelorde werd speciaal opgericht om de tweede kruistocht te voeren ter verdediging van de tempel van Salomo tegen de moslims. De heilige opruier slaagde erin om ook de Franse en de Duitse koning met hun legers aan te zetten tot deelname aan de bloedbaden. Bij de slag van Hattin (nabij het meer van Tiberias) werden zij afgeslacht door moslimleider Saladin en viel het koninkrijk Jeruzalem.

Ook de volgende pausen startten nieuwe kruistochten. Innocentius III veranderde zijn paustitel van "plaatsvervanger van Petrus" tot "plaatsvervanger van Christus", hij noemde de profeet Mohammed "een bedrieger" en "de eerstgeborene van de satan", de koran "een sluier van duisternis" en vernielde met zijn vierde kruistocht in 1204 Constantinopel waar schatten buitgemaakt werden waarmee de kerk nog steeds schaamteloos pronkt, onder meer de lijkwade (in de Dom van Turijn), de doornenkroon (in de Notre-Dame van Parijs), stukken van het heilig kruis, kroonjuwelen en andere relikwieën. Wie denken dat Hitler de eerste was die de Joden tot schietschijven maakte, heeft het mis: deze paus was het die in 1215 de 'Christusmoordenaars' verplichtte tot het dragen van kentekens. En voor wie dacht dat de Franciscus van Assisi een Gandhi avant-la-lettre was: deze heilige behoorde tot de kruisridders en hij predikte (vergeefs) voor de sultan.

De kruistochten waren in feite veroveringstochten tegen de Joden, de Albigenzen, de Moren, de Turken en nog andere volkeren. Als de pausen vandaag een witte soutane dragen - het dominicanenkleed - dan doen zij dat sinds dominicaan en grootinquisiteur Antonio Ghislieri in 1566 tot paus Pius V werd verkozen: hij beval een dagelijks middaggebed tot Maria voor goddelijke bijstand in de oorlog tegen de Turken en de zege werd opgedragen aan Onze-Lieve-Vrouw en wordt nog steeds herdacht op 7 oktober als het 'rozenkransfeest' - bij de slag vielen 37.000

doden.

De allergruwelijkste kruistocht is van zeer recente datum en toch vrijwel onbekend: het is de oorlog in 1935-1936 van de Italiaanse fascist Mussolini tegen Ethiopië (Abessinië) waarbij mosterdgasbommen vanuit vliegtuigen op burgers en op klinieken werden gegooid, op kerken en kloosters (Ethiopië was nochtans overwegend christelijk) met als resultaat 730.000 doden. Deze wrede oorlog had de enthousiaste steun van de kerk in de persoon van de aartsbisschop van Milaan, Alfredo Ildefonso Schuster die de soldaten zegende en hen bezwoer dat god aan hun zijde stond. Schaamte is de kerk ook vandaag nog volkomen vreemd: in 1996 verklaarde Joannes-Paulus II Schuster zalig!

(Wordt vervolgd)

(J.B., 14 november 2019)

Bronnen:

Michael Hebeis, *Zwartboek Katholieke Kerk. En leid ons niet in bekoring*, Standaard uitgeverij 2011, pp. 9-53. (Oorspronkelijke titel: *Swarzbuch Kirche*, Bastei Lübbe 2010).

Fundeert het katholicisme onze beschaving?

Deel 4: Het fundament voor de holocaust

Neen, de pausen hebben de zes miljoen Joden onder de nazi's niet vergast maar reeds keizer Theodosius II vervolgde hen en in 438 bouwde hij de synagogen om tot kerken. Velen volgden zijn voorbeeld en zo bijvoorbeeld is de *Frauenkirche* van Neurenberg in 1352 "gebouwd op de plek waar tot de pogrom van 1349 de synagoge stond. Sinds 1933 (!) opent het 'kerstekind' daar vanaf het dak van het voorportaal de kerstmarkt. [...] het verwijt van geestelijke legitimatie van deze vervolgingen, van geestelijk brandmerken blijft overeind." (1)

Een rusteloos leven is hun straf, zo verklaarde de kerk bij monde van haar talloze predikers, want de Joden hebben Christus gekruisigd. Alras circuleerden verhalen over een *vermeende* hostieschending door Joden: de *Deggendorfer Gnad* in Neder-Beieren, tot 1992 jaarlijks herdacht door tienduizenden pelgrims. Ook griezelverhalen over rituele moord van Joden op kinderen deden de ronde. Op het vierde Lateraans Concilie in 1215 was het dat de kerk de te mijden Joden verplichtte om speciale kentekens en hoeden te dragen. In 1447 stelde paus Nikolaas V 'Jodeninquisiteurs' aan. Predikermonnik Giovanni da Capistrano zette de eerste Joden op de brandstapel in Breslau in 1453. Andermaal de schaamteloze kerk: in 1690 werd deze moordenaar heilig verklaard en heden is hij de patroonheilige van de juristen!

De enige uitweg voor de Joden was de doop, de toetreding tot de kerk. De Jodenvervolging was het ergst in Spanje waar de gedoopte Joden 'Marranen' werden genoemd, wat 'zwijnen' betekent. De Spaanse koningin Isabella, bijgenaamd 'de katholieke' duidde een grootinquisiteur aan en vaardigde in 1492 het 'verdrijvingsverdict' uit in Alhambra en "*honderdduizenden Joden verloren hun thuis*" (2); de beruchte Borgia-paus Alexander VI smeedde samen met Isabella maar ving de rijksten onder hen op... voor hun geld. Kers op de taart: in 1974 (!) werd in Rome de zaligverklaring van Isabella opgestart!

Anti-joodse propaganda werd door onder meer de predikheren en de augustijnen maar ook door Luther wijd verspreid dankzij de boekdrukkunst en in 1543 schrijft Luther: "*(...) dat men uw synagogen in brand steekt en wat niet verbranden wil, met aarde bedekt en dichtgooit, zodat in de eeuwigheid geen mens ooit nog een steen of een overblijfsel ervan te zien krijgt. En dat moet men doen om onze Heer en de christenheid te eren, zodat God ziet dat wij christenen zijn. - In de tweede plaats, dat men uw huizen net zo afbreekt en vernietigt.*" (3)

Joden werden herhaaldelijk verdacht van rituele moorden en van

kindermisbruik - geheel onterecht, zo bleek later - maar zij werden erom vervolgd en in ultraconservatieve katholieke kringen worden de vermeende slachtoffers nog steeds vereerd. Joden werden afgeschilderd als gewetenloze bankiers die parasiteren op andermans zweet en de kerkleiders keken de andere kant op.

In de katholieke liturgie en meer bepaald op Goede Vrijdag wordt gebeden voor de 'ongelovige' en 'trouweloze' Joden met 'blinddoeken om hun harten'. Pas paus Johannes XXIII schrapte in 1959 het woord 'trouweloos' uit de voorbeden en in 1974 werd uiteindelijk een minder kwetsende formulering gebruikt. Edoch, in 1984 gaf paus Joannes Paulus II toestemming aan de conservatieven om weer de oude tekst te gebruiken en in 2008 deed paus Benedictus XVI er nog een schep bovenop door deze goedkeuring nog uit te breiden.

In de ambtstermijn van Paus Pius XII begon WOII: Polen werd aangevallen, 2600 Poolse geestelijken werden vervolgd en belandden in concentratiekampen, onder meer vijf Duitse bisschoppen lieten er het leven maar de paus zweeg ondanks het aandringen van de geallieerden. Met de smoes van neutraliteit zweeg het Vaticaan over de miljoenen doden in Auschwitz waarvan het al heel vroeg - in 1942 - op de hoogte was. De kerk voert aan dat de paus in zijn kersttoespraak van 1942 wel iets zou hebben gezegd over de 'moord op honderdduizenden onschuldigen' maar hij zweeg in alle talen over de razzia van de SS tegen de Joden in Rome op 16 oktober 1943. De paus legde ook massamoordenaar en antisemiet Mussolini geen strobreed in de weg. Na WOII bood de kerk hulp bij het ontkomen van duizenden Kroatische en Duitse oorlogsmisdadigers, onder wie Adolf Eichmann en Josef Mengele maar ook massamoordenaar Ante Paveli die zich twee jaar lang in een Romeins klooster kon verstoppen. Zij ontkwamen via de zogenaamde 'Rattenlinie' via Spanje naar Zuid-Amerika. De kerk legde niet alleen het fundament voor de holocaust, zij zorgde er ook voor dat de massamoordenaars hun straf konden ontlopen.

Dat deze praktijken helemaal niets te maken hebben met de leer van Jezus van Nazareth, staat buiten kijf. Maar dan dringt een andere vraag zich op: wat is de kerk dan wel en wiens belangen dient zij?

(Wordt vervolgd)

(J.B., 15 november 2019)

Bronnen:

Michael Hebeis, *Zwartboek Katholieke Kerk. En leid ons niet in bekoring*, Standaard uitgeverij 2011, pp. 57-79. (Oorspronkelijke titel: *Swarzbuch Kirche*, Bastei Lübbe 2010).

Verwijzingen:

(1) Michael Hebeis, o.c., p. 62.

(2) Ibidem, p.64.

(3) Ibidem, p.65-66.

Fundeert het katholicisme onze beschaving?

Deel 5: "Gaat en onderwerpt alle volkeren!" - Leugens, diplomatisch genaamd: diplomatie.

Kort na de ontdekking van Amerika door Columbus in 1492 werden de inheemse volkeren door de paus per brief (het zogenaamde Requierimento van 1514) voor de keuze gesteld: zich onderwerpen aan de veroveraars en zich laten dopen ofwel tot slaven gemaakt en uitgemoord worden. (1) De misdaden van de veroveraars staan historisch vast: de inboorlingen werden gedecimeerd, hun land werd hen ontnomen en wie alsnog in leven bleven, werden in reservaten ondergebracht en worden ook vandaag nog 'behandeld' met de harddrug alcohol die er, zoals de dubbele agenda het wil, officieel verboden is maar tegelijk goed bereikbaar wordt gehouden. (2) In 2007 verklaarde paus

Benedictus XVI op de opening van de Latijns-Amerikaanse bisschoppenconferentie dat "de verkondiging van het evangelie daar werkelijk op geen enkel moment een vervreemding van de precolombiaanse culturen met zich meebracht en dat het niet het opdringen van een vreemde cultuur was." (3) Men moet maar durven! Maar er is meer en zie hier nog een staaltje van volkverlakkerij.

Om de Indianen te kunnen overhalen om zich te laten bekeren werd in 1531 door de missionarissen een Mariaverschijning verzonnen met een Maria die geleek op de roodhuidige maagd van Guadalupe. In 1648 werd het verzinsel nog uitgebreid: zij zou zijn verschenen aan Juan Diego, een eveneens verzonnen Indiaan die zich zou hebben laten dopen. Daarop vroegen de Indianen om de zaligverklaring van de Indiaan in kwestie, wat gebeurde in 1990. Vervolgens vroeg men om een heiligverklaring. De nodige bewijsstukken ontbraken uiteraard maar in 1994 kwam de kerk met een uit het niets opgedoken document op de proppen en in 2002 verklaarde Joannes Paulus II de fictieve Indiaan prompt heilig!

In 1789 brak de Franse revolutie uit en dat vernamen ook de onderdrukten in de kolonies: sinds 1810 riepen ze hun onafhankelijkheid uit en dictaturen en revoluties wisselden elkaar af tot heden. In Argentinië maakten de dictaors 30.000 doden, bekend zijn de protesterende 'zotte moeders' van de slachtoffers. De kerk was medeplichtig en Begoglio (die vandaag paus is) was hoofd van de Argentijnse kerk maar zweeg. (4) Dom Helder Camara koos de kant van de verdrukten in de sloppenwijken en Gutiérrez schreef zijn "Theologie der Bevrijding" in 1972, een beweging die echter deels radicaliseerde met een militante socialistische vleugel. Anti-communist Karol Wojtyła werd echter paus en bestreed de bevrijdingstheologen, hij koos de kant van de dictators tegen de dreiging van het communisme.

En dan is er nog Afrika. Sinds 1455 eigenden de Portugezen zich

alle land toe dat voorbij Kaap Bojador lag alsook het recht om alle heidenen tot slaven te maken. Congo en Angola werden gechristianiseerd. De Christusorde, opvolger van de Tempeliers in Portugal werd door de paus bevrijd van het celibaat en van de gelofte van armoede, waardoor de leden verwoed handel gingen drijven in goud en in slaven. In 1885 op de Congoconferentie werd de slavernij afgeschaft maar Leopold II lijfde Congo in en continueerde de facto de slavernij voor zijn rubberplantages. Hij verzamelde de vrijgelaten slaven in 'schoolkolonieën' onder de leiding van een Belgische missie-orde, de Concregatie van het Onbevlekt Hart van Maria, die de scholieren onder zware tucht plaatste, ze kregen lijfstraffen, zweepslagen en werden seksueel misbruikt. Als de rubberverzamelaars hun quota niet haalden, werden ze de handen afgehakt of het hoofd. De beestachtige congopolitiek van Leopold II duurde tot WOI en maakte tien miljoen doden. Hierbij heeft de missie-orde Leopold II actief gesteund en zij heeft de genocide helemaal niet afgekeurd.

In 1994 in Rwanda vochten Hutu's en Tutsi's en er vielen in geen tijd 800.000 doden. (5) Opnieuw was de kerk medeplichtig maar in 1996 ontkende paus Joannes Paulus II elke verantwoordelijkheid.

(Wordt vervolgd)

(J.B., 17 november 2019)

Bronnen:

Michael Hebeis, *Zwartboek Katholieke Kerk. En leid ons niet in bekoring*, Standaard uitgeverij 2011, pp. 83-105. (Oorspronkelijke titel: *Swarzbuch Kirche*, Bastei Lübbe 2010).

Verwijzingen:

(1) Zie het artikel: "*Zal de kerk de Amazonevolkeren redden?*":

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3184707>

(2) Zie het artikel: ""De Verenigde Staten van Amerika. Een zeer

summiere historiek":

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=1796780> ;

Zie ook:

<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/alcoholverslaafde-moeders-het-indianenreservaat-waar-1-op-4-kinderen-misvormd-is~aa1fc420/>

(3) Michael Hebeis, *Zwartboek Katholieke Kerk. En leid ons niet in bekoring*, Standaard uitgeverij 2011, p. 83. (Oorspronkelijke titel: *Swarzbuch Kirche*, Bastei Lübbe 2010).

(4) Zie de artikels: "De kerk en extreem rechts":

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3185753> en "De arme paus, Europa en de oorlog":

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2170233>

(5) Zie het eerste deel van het artikel: "Verborgene massamoord":

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3039205>

Fundeert het katholicisme onze beschaving?

Deel 6: De mammon

De misbruikschandalen liggen nog vers in het geheugen, zij werden uitgediept door Frédéric Martel in zijn *Sodoma*. (1) Maar de kast van Rome herbergt nog een ander lijk, het is er nog niet uitgevallen maar de stank belooft. En het gaat om geld, de afgod van de wereld die de weg verspert naar de vrede en het geluk waarvoor de kerk zich borg stelt voor wie haar in het hart dragen...

Toen op 15 april l.l. de Nôtre-Dame van Parijs afbrandde, viel godzijdank geen enkel dodelijk slachtoffer te betreuren maar de aartsbisschop van Parijs reageerde met de woorden "*dankbaar te zijn dat de uiterst waardevolle relikwieën die in de schatkamer van de kathedraal worden bewaard, zijn gered.*" (2) Ook in de recente misbruikschandalen blijkt de hoofdzorg van de kerk niet de slachtoffers te betreffen maar de gerechtskosten. De katholieke

realiteit contrasteert schril met de inhoud van de evangeliën die de armoede prediken en die deze als voorwaarde stellen voor het christelijke geluk.

In 1929 werd een overeenkomst gesloten met dictator Mussolini - het Lateraans verdrag - waarbij de kerk 1,75 miljard lire (goed voor 79 ton zuiver goud) schadevergoeding kreeg voor het vermogen dat zij in 1870 verloor toen het Vaticaan met haar eigendommen door Italië werd ingelijfd. (3) Het Vaticaan stichtte een eigen bank (de IOR) en directeur Michael Phayer handelde in Duits roofigoud uit onder meer tandvullingen van in concentratiekampen vermoorde joden. Het Vaticaan bood ook hulp aan de Ustasha, de Kroatische fascistische beweging en op die manier werd haar kapitaal in een kwarteeuw vertwintigvoudigd.

Nadien werd de bank geleid door Paul Marcinkus en Michele Sidona die sinds 1950 samenwerkte met de *Cosa Nostra* om heroïnegeld wit te wassen. Met dat geld financierde het Vaticaan de Italiaanse christendemocraten. Ook Roberto Calvi werkte voor de bank van het Vaticaan; hij financierde de Contra's in Nicaragua en Solidarnosc in Polen en hij richtte postbusbedrijven op in belastingparadijzen zoals Panama waarmee wapen- en drugshandel afgewikkeld werd.

Ingevolge faillissementen vluchtte Sidona naar de VS en na het faillissement van de Vaticaanse *Banco Ambrosiano* had het Vaticaan 1,2 miljard dollar schulden. Calvi ('de bankier van god') vluchtte naar Londen en op 18 juni 1982 vond men hem bengelend onder de *Black Friar's Bridge* met 15.000 dollar op zak. Sidona stierf in 1986 in de gevangenis van Voghera aan cyaankalivergiftiging.

De bank kwam in handen van prelaat Donato De Bonis die zich voordeed als armoedige franciscaan maar die er in de bank een dubbele boekhouding op nahield voor het mogelijk maken van witwaspraktijken en omkoperij. Nadien werd de bank geleid door Angelo Caloias die lid was van het *Opus Dei*.

Het *Opus Dei* ('werk van God') werd gesticht in 1928 door de in 2002 heilig verklaarde Spanjaard Josemaria Escriva die in Navarra een pauselijke universiteit bouwde met heden 15.000 studenten voor de opleiding van ordeleden. *Opus Dei* telt meer dan 85.000 leden waarvan 1900 priesters en is onafhankelijk van plaatselijke bisschoppen. Tot de leden behoort kardinaal Cipriani die zo ultraconservatief is dat hij voorstander is van de doodstraf.

En dan is er nog de orde van de '*Legionairs van Christus*', gesticht door Marcial Maciel, die wordt beschouwd als de grootste bedrieger ooit in de kerk. Ook zijn orde is ultraconservatief en anticommu-nistisch en genoot daarom het vertrouwen van de Paus Johannes Paulus II die ze in 1983 erkende. Edoch, sinds 1997 klaagden vele gewezen seminaristen Maciel aan voor seksueel misbruik dat plaats had in de jaren 1940 tot 1960. Maciel bleek ook drugsverslaafd. Zijn leerboek voor de ordeleden bleek een plagiaat: 80 pct. van de tekst kwam letterlijk uit een ultraconservatief en anticommu-nistisch boek van de hand van de in 1947 overleden Luis Lucia. Maciel had een dubbelleven, hij had meerdere vrouwen en zes kinderen waarvan twee klacht tegen hem indienden voor seksueel misbruik. De orde bestaat nog steeds en beschikt over een vermogen van 25 miljard euro.

Vandaag zijn er vele nieuwe orden die echter meestal onzichtbaar zijn voor de buitenwereld: de leden zijn gewone mensen met een baan, ze dragen geen uniform en er zijn ook geen kloosters. Ze doen aan liefdadigheid, zoals de *focolare*-beweging of de *Cominio e Liberazione* die 100.000 leden telt. De '*neokatechumenale weg*', in de jaren 1970 opgericht door onder meer de Spaanse schilder - 'apostel' - Kiko Argüllo heeft een sterrencultus rond haar stichter, organiseert een soort geloofsretraites, vraagt de leden een tiende van hun loon af te staan, duldt geen kritiek en legt zwijgplicht op, houdt publieke biechten, is in feite een inquisitie op zich maar werd in 2008 niettemin erkend door Johannes Paulus II en werd ook door de volgende paus gesteund. Kiko heeft een miljoen volgelingen.

Er zijn nog meer nieuwe ordes zoals de zogenaamde familie van het Engelenwerk (1 miljoen leden) waarbij naast een 'engelenwijding', neoromantiek, visioenen en mystiek een rol spelen.

De kerk heeft ook wereldlijke verenigingen met onder andere politieke doelen, zoals de Amerikaanse patriottistische republikeinse '*Knights of Columbus*' die zichzelf als een soort van Kruisridders beschouwen. De groep telt 1,8 miljoen leden die jaarlijks 150 miljoen dollar ophalen, 70.000 uur gemeenschapsdienst presteren en 200.000 liter bloed inzamelen. Streng anticommunistisch en ook tegen abortus steunen zij naast de republikeinse partij ook de *Catholic University of America* en de paus.

En uitgerekend deze week berichtten de kranten inzake de financiën van het Vaticaan dat deze theocratie voor 200 miljoen euro heeft belegd in vastgoed voor luxeappartementen - geld grotendeels afkomstig van de Pieterspenning en dus bedoeld voor goede werken. (4)

(Wordt vervolgd)

(J.B., 20 november 2019)

Bronnen:

Michael Hebeis, *Zwartboek Katholieke Kerk. En leid ons niet in bekoring*, Standaard uitgeverij 2011, pp. 139-176.

(Oorspronkelijke titel: *Swarzbuch Kirche*, Bastei Lübbe 2010).

Verwijzingen:

(1) Frédéric Martel, *Sodoma. Het geheim van het Vaticaan*, Uitgeverij Balans, Amsterdam 2019. (Oorspr.: Éditions Robert Laffont, Parijs 2019).

(2) Zie: <https://www.kro-ncrv.nl/katholiek/nieuws/mgr-aupetit-prijst-brandweer-parijs>

(3) Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Verdrag_van_Lateranen

(4) https://www.standaard.be/cnt/dmf20191118_04723999?articlehash=1D712731BD9C388B7E96DB3CBFD5B6BB4B4E36E6FC9435565CC83FEDF3A0623061C6AECB1235BA2E9813891CE30D8DBF30A29F205B777D58DE01389041F51C87

Fundeert het katholicisme onze beschaving?

Deel 7: Bijgeloof, ketterij en inquisitie

De kerkleer belijdt een ander niveau van de werkelijkheid, zo schrijft Michael Hebeis in zijn *Zwartboek*, waarin onze zielen samen met God, de engelen, de heiligen (martelaren en andere heiligen) maar ook de duivels, in de tijdloze eeuwigheid bestaan. Hij merkt op dat van de ongeveer 14.000 zaligen en heiligen, er slechts 807 personen na 1588 heilig verklaard zijn; bovendien werden 482 personen heilig verklaard door paus Joannes Paulus II. Van hen worden relikwieën bewaard op plaatsen waar bedevaarders deze gaan aanbidden, wat de economie begunstigt. Heiligen verrichtten wonderen (bloedwonderen, hostieverkleuringen, verschijningen, stigmata...) en de volksvroomheid dwingt de vaak niet overtuigde kerkelijk overheid die alsnog te erkennen en zo wordt kennelijk uit opportunisme het paard achter de kar gespannen. Soms fabriceert de kerk verschijningen om politieke redenen.

Ook de wereld van de duivelen maakt deel uit van het andere werkelijkheidsniveau en het Vaticaan heeft dan ook haar exorcisten: Gabriële Amorth, de jongste huisexorcist van Rome, verrichtte naar eigen zeggen zo'n 70.000 duiveluitdrijvingen. Dit alles naar het voorbeeld van Christus zelf die, als we de evangelisten Mattheüs, Marcus en Lucas mogen geloven, de boze geesten uitdreef uit mensen en die dan in een kudde varkens overplaatste die zich daarop in de afgrond stortten, iets waarvoor de veeboeren uiteraard beducht waren. (1)

Reeds in de eerste eeuwen ontwikkelden de kerkvaders een theologie of een leer van het goddelijke en wie het daarmee niet

eens waren, bestreden zij niet alleen met het woord: nadat het christendom in 380 door de keizers tot staatsgodsdienst werd uitgeroepen, besliste het concilie van Constantinopel in 381 dat wie daar anders over dachten, hun burgerrechten verloren. In 385 werd de eerste geloofsafvallige - Priscillianus - in Trier ter dood gebracht, wat eigenlijk het vroegste begin was van de inquisitie, de kruistocht tegen de 'kettters', zo genoemd naar de afwijkende leer van de katharen, ook Albigenzen genaamd.

Vooraanstaande theologen (zoals de heilige Alanus van Rijsel) beslisten wie kettters waren en zij droegen die dan over aan de staat die hen daarop ter dood bracht. Katharen maar ook waldenzen, humilieten, begijnen, arnoldisten en andere groepen wantrouwden de vaak immorele clerus die hen de lectuur van de Bijbel verboden, opgelegd in 1199 door paus Innocentius III die zich 'plaatsvervanger van Christus' liet noemen. De eerste verbrandingen van (door waldenzen) vertaalde bijbels geschiedde in 1200 in Metz en zo bijvoorbeeld werden in Béziers en Carcassonne alle burgers uitgemoord door pauselijke troepen, de kettters belandden op de brandstapels.

De Dominicaner orde werd speciaal opgericht om de katharen te bestrijden. Verdenking van ketterij volstond voor vervolging. In 1252 stond de paus officieel de folterpraktijk toe en de grootste katholieke 'wetenschappelijke theoloog', de Dominicaan Thomas van Aquino, rechtvaardigde in 1273 de doodstraf voor de kettters; wie eenmaal gedoopt was, kon het christendom nooit meer afzweren. De celestijnse monnik Petrus Zwicker verbrandde na 1390 zelfs kinderen, hij verbrandde duizenden kettters. Met die terreur behield de kerk haar macht maar zij verloor haar geloofwaardigheid.

In 1415 werd hervormer Jan Hus op de brandstapel gezet met als gevolg de Hussietenoorlog die twintig jaar duurde: Bohemen werd verwoest, velen sneuvelden. De sterfdag van Jan Hus werd in 1926 tot nationale feestdag van Tsjechoslowakije uitgeroepen.

Ter dood veroordeelden door de inquisitie werden verbrand; kregen ze op 't laatste nog berouw, dan werden ze gewurgd voor ze op de brandstapel werden gezet.

De opkomst van de boekdrukkunst resulteerde in steeds meer publicaties en vanaf 1542 werden die door de inquisitie gecontroleerd: er werd een lijst van verboden boeken opgemaakt die tweejaarlijks ververst werd... tot 1965. Op dat ogenblik telde de 'index' 6000 auteurs onder wie Kant, Luther, Walschap en Maeterlinck.

Zeer bekend inzake de inquisitie is de zaak Giordano Bruno, een dominicaan die wegens ketterij zeven jaar opgesloten werd in de Engelenburcht in Rome; op 17 februari 1600 werd hij verbrand "terwijl de toeschouwers tijdens zijn doodstrijd vrome liederen zongen". (2) Galilei werd om gelijkaardige redenen veroordeeld maar omdat hij zijn leerstellingen afzwoer, werd de terechtstelling niet voltrokken maar hij kreeg wel levenslang huisarrest.

De inquisitie duurde tot pakweg honderdvijftig jaar geleden maar in feite bleef zij bestaan in haar administratie en zij heet nu *Congregatie voor de Geloofsleer*. Zo bijvoorbeeld ontnam zij in 1979 de theoloog Hans Kung zijn onderwijsbevoegdheid omdat hij de onfeilbaarheid van de paus in twijfel trok. In 1985 (onder het voorzitterschap van Ratzinger) kreeg bevrijdingstheoloog Leonardo Boff spreek- en onderwijsverbod. In 1986 werd moraaltheoloog Charles Curran zijn leerstoel aan de *Catholic University of America* ontnomen. De Congregatie gelooft zich te moeten moeien met de homoseksualiteit van iedereen, en dus ook van niet-katholieken. De inquisitie gaat met andere woorden gewoon door; de kerkleiding is zo arrogant dat zij niet beseft dat zij haar geloofwaardigheid allang verspeeld heeft. Dat sinds 2001 de Congregatie ook de gevallen van kindermisbruik door geestelijken moet onderzoeken, laat uitschijnen dat de kerk niet door heeft dat zij zelf de grote schuldige is.

(Wordt vervolgd)

(J.B., 21 november 2019)

Bronnen:

Michael Hebeis, *Zwartboek Katholieke Kerk. En leid ons niet in bekoring*, Standaard uitgeverij 2011, pp. 179-236. (Oorspronkelijke titel: *Swarzbuch Kirche*, Bastei Lübbe 2010).

Verwijzingen:

(1) Zie: *Mattheüs 8:30, Marcus 5:11 en Lucas 8:32*. Vertaling volgens het NGB: *Mattheüs 8: "30Nu werd er ver van hen een grote kudde zwijnen gehoed. 31De boze geesten smeekten Hem en zeiden: Indien Gij ons uitdrijft, laat ons dan in de kudde zwijnen varen. 32En Hij zeide tot hen: Gaat heen! Zij voeren uit en gingen in de zwijnen; en zie, de gehele kudde stormde langs de helling de zee in en zij kwamen om in het water. 33En de hoeders namen de vlucht en kwamen in de stad en berichtten alles, ook van de bezetenen."; Marcus 5: "8Want Hij zeide tot hem: Onreine geest, ga uit van deze mens. 9En Hij vroeg hem: Hoe is uw naam? 10En hij zeide tot Hem: Mijn naam is legioen, want wij zijn talrijk. En hij smeekte Hem dringend hen niet buiten het land te zenden. 11Nu werd daar bij de berg een grote kudde zwijnen gehoed. 12En zij smeekten Hem, zeggende: Zend ons in de zwijnen, dat wij daarin varen. 13En Hij stond het hun toe. En de onreine geesten gingen uit en voeren in de zwijnen; en de kudde, ongeveer tweeduizend, stormde langs de helling de zee in en zij verdronken in de zee. 14En die ze hoedden, namen de vlucht en berichtten het in de stad en op het land. En de mensen gingen zien, wat er gebeurd was."; Lucas 8: "27Toen Hij aan land gegaan was, kwam Hem een man uit de stad tegemoet, die door boze geesten bezeten was (...) 28Toen hij nu Jezus zag, stiet hij een kreet uit en hij viel aan zijn voeten en sprak met luider stem: (...) Ik smeeek U, dat Gij mij niet pijnigt. 29Want Hij gaf de onreine geest bevel van de man uit te varen. (...) 30En Jezus vroeg hem: Wat is uw naam? Hij zeide: Legioen; want vele geesten waren in hem gevaren. 31En zij smeekten Hem, dat Hij hun niet gelasten zou in de afgrond te varen. 32Nu werd op de berg een talrijke kudde zwijnen gehoed; en zij smeekten Hem, dat Hij hun zou toestaan daarin te varen. En Hij stond het hun toe. 33En de geesten voeren uit die mens en voeren in de zwijnen en de kudde stormde langs de helling het meer in en verdronk. 34Toen de hoeders zagen wat er gebeurd was, namen zij de vlucht en berichtten het in de stad en op het land. 35En de mensen liepen uit om te zien wat gebeurd was, en zij kwamen bij Jezus en vonden de mens, van wie de boze geesten uitgevaren waren, aan de voeten van Jezus zitten, gekleed en goed bij zijn verstand, en zij werden bevreesd. (...) 37En de gehele bevolking van de streek der Gerasenen vroeg Hem, of Hij van hen wilde weggaan, want zij waren door grote vrees bevangen."*

(2) Michael Hebeis, *o.c.*, pag. 227.

Fundeert het katholicisme onze beschaving?

Deel 8: Een conclusie

Wellicht was de ellende waarin de mensheid altijd ondergedompeld zat, een goede voedingsbodem voor het geloof - het is immers geen geheim dat in tijden van rampspoed alle mensen zich naar de kerk haasten om te bidden. De wetenschappelijke, technische en economische vooruitgang

zorgde voor een draaglijker aards bestaan en de kerk werkte die vooruitgang alleen maar tegen: zij veroordeelde Galilei en zij predikte eenvoud en armoede terwijl zij zelf in rijkdom leefde en op macht belust was. Zelfs de elementaire morele christelijke principes loochende zij metterdaad waar zij zogenaamde ketters ombracht en ook op politiek vlak kende zij slechts de dictatuur, de 'securitate' van de inquisitie, de onverdraagzaamheid, de jodenvervolging, de achterstelling van vrouwen, de veroordeling van homoseksuelen, het racisme en de xenofobie, vooral met betrekking tot andere geloofsovertuigingen en atheïsme.

Voor vrijheid - en dus voor menselijke waardigheid - was er geen plaats in de kerk, ofschoon de Bijbel (waarvan de clerus met de catechismus een eigen herkauwde versie maakte) vertelt dat God de mens schiep als een vrij wezen - en dit zeer tegen de zin van Lucifer. Dostojevski zijn *Grootinquisiteur van Sevilla* laat de kerk zien als het instrument bij uitstek van de duivel waarmee hij het plan dat volgens de Bijbel God met de mens heeft, onmogelijk probeert te maken.

De geschiedkundige feiten liegen er niet om en wie kennis nam van de boekwerken die de kerkgeschiedenis tot onderwerp hebben, kan er niet omheen dat het zogenaamde verrezen lichaam van Christus maar weinig met de heiland te maken kan hebben. Als het Vaticaan zichzelf dan nog beschouwt als het hoofd van dat lichaam, dat gehoorzaamheid eist van alle ledematen (welke de 'gewone' gelovigen vertegenwoordigen), moet men veeleer vrezen dat het instituut in kwestie een parasiet is die de plek inneemt en ook bezet wil houden die toekomt aan de ware kerk.

Edoch, het rijk Gods is niet van deze wereld en heeft derhalve evenmin een plek als Christus zelf die immers geen steen had om zijn hoofd op neer te leggen. De steenrots waar de kerk op rust is niet van steen omdat haar fundament niet stoffelijk kan zijn: zij is van zuiver geest en niet inneembaar door wereldlijke heersers die in koffers goud en zilveren kruisen opsparen, belegd met

diamanten en robijnen.

De vraag of het katholicisme onze beschaving fundeert, is niet zo moeilijk te beantwoorden eenmaal men de moed opbrengt om te erkennen dat de term 'beschaving' niet *per se* iets voortreffelijks betekent. Een exhaustieve opsomming ligt allerm minst in de bedoeling van deze tekst maar niemand kan ontkennen dat het voorbeeld van de clerus duchtig nagevolgd werd in het seculiere: de onfeilbaarheid van de paus weerkaatst zich in de onschendbaarheid van de parlementairen, de onaantastbare theologie vindt haar gelijke in de heilige huisjes van de wetenschappen, de idolatrie rond de heiligen wordt ijverig nagevolgd in de verering van de alomtegenwoordige televisiesternen, de biechtvader van weleer is nu de huisarts en waar men eertijds alle heil verwachtte van de hostie, rekent men nu voor al zijn kwalen op een pil.

Uiteraard valt het christendom niet als de katholieke kerk de geest geeft of wordt opgegeven maar de figuur van Jezus krijgt er wel een ander aanschijn door. In zijn *De terugkeer van de Nazoreeër* schildert de Vlaamse auteur en kenner van dat 'andere niveau' van de werkelijkheid, Ludo Noens, een realistischer en aannemelijker beeld van de wijze en ook goede man van Nazareth, die 'een man van god' was, wat wil zeggen: een mens met buitengewone gaven die het ook goed met ons meende en die zijn medemensen hielp en onderrichtte. En zonder ook maar enige twijfel heeft deze wijze mens van tweeduizend jaar geleden ons een toegangsweg tot het goddelijke aangeboden. Het christendom is niet de kerk en de kerk heeft overigens meer met politiek te maken dan met religie. En wij weten hoezeer die twee in schril contrast staan tot elkaar. Waar wij dan van beschaving spreken in de authentieke zin van het woord, is het ongetwijfeld wél terecht om de rol van het christendom te erkennen. Maar dat is uiteraard stof voor een tekst apart.

(J.B., 22 november 2019)

Verwijzingen:

(1) Ludo Noens, *De terugkeer van de Nazoreeër. Fabuleuze lotsbestemming van een bliksemsjamaan*, Aspekt, 2016.

<https://www.amazon.com/Catholic-Church-Built-Western-Civilization/dp/1596983280>

<https://mens-en-samenleving.infonu.nl/religie/99725-christendom-christelijk-fundament-westerse-beschaving.html>